

ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಧೀಕ್ಷಕ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಡೀಸಾ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜನ ಮತ್ತೆ ಬಂದ ನಂತರ ರೆಡ್ಡಿ ಕ್ಯಾಂಪು ಅಬುಬೇಕರ್ ಕ್ಯಾಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ರೆಡ್ಡಿ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಸಿಂಹರಾಜುವಿನ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಅಬುಬೇಕರ್ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಮಹಮದ್ ಮನೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬೂದಿಯಾಗಿತ್ತು. ರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಅಬುಬೇಕರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ದೊಡ್ಡ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು. ಇಬ್ಬರ ಬಳಿಯೂ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಕೂಲಿಕಾರರು ಇದ್ದರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ ತಗಡಿನ ಶೆಡ್ ಹಾಕಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಬುಬೇಕರ್ ಕಡೆಯವ ರೆಡ್ಡಿಯ ಕಡೆಯ ಓರ್ವ ಹುಡುಗಿಯನ್ನ ಕೇಳಿದ ಅನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ಬೆಂಕಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಈ ಎರಡೂ ಮನೆಗಳು ಜನ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಾಶವಾದವು. ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿತು, ಉರಿಯಿತು, ಬೂದಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಆಯಿತು ಅನ್ನುವಾಗ ಯಾರೋ ಯಾರನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆದರು. ಈ ಹೊಡೆದಾಟ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಅವನ ಜಾತಿಯನ್ನ ಇವರು ಕೇಳಿದರು. ಇವರ ಜಾತಿಯನ್ನ ಅವರು ಕೇಳಿದರು. ಇದು ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಜಾತಿ, ಬಣ್ಣ, ಭಾಷೆ, ಉಡುಪು, ಆಹಾರ, ಎಂದು ಇದು ಮುಂದುವರೆದು ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇವರು, ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಎಂದು ಜನ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಂತರು. ಕ್ರಮೇಣ ಇದು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಡಿದಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ದೇವರು ಧರ್ಮವೇ ಮೂಲವಾಗಿ ಜನ ಬದುಕನ್ನೇ ಮರೆತರು. ಊರಿನ ಶಾಂತಿ ನಮ್ಮದಿ ನಾಶವಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಧೀಕ್ಷಕ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಡೀಸಾ ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಸರಕಾರದ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು, 'ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೀಸಾ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಡೀಸಾ ಮತ್ತೂ ಆತಂಕಗೊಂಡರು.

ನೀರನ್ನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಾಯಿಸಿ ಹಲ್ಲಿನ ಚಕ್ರಗಳನ್ನ ತಿರುಗಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ನಾಡಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡುವುದರ ಬದಲು ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನ ಡೀಸಾ ಗುರುತಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಡೀಸಾ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ, 'ಹೌದಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ' ಅನ್ನಿಸಿ ಅವರು ಗಾಬರಿಯಾದರು.

ಸಣ್ಣ ಊರು, ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಮನೆಗಳು. ಇದರ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಜನ. ಈವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದರು. ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇದ್ದರು. ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಈ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೇ? ಇದನ್ನ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಸರಿಹೋದೀತು? ಬಹಳ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಜೋಗ ಜಲಪಾತದ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು. ರಾಜಾಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು. ಟ್ರಾಲಿ ಹೌಸಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಡೀಸಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಿದರು.

ಎರಡು ಟ್ರಾಲಿಗಳು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಒಂದು

ಬಾಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೇಲೆ ಟ್ರಾಲಿ ಹೌಸಿನ ಮುಂದೆ. ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವವರು, ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವವರು. ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೂಲಿಕಾರರು, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳವರು, ತಮಿಳು ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಿಗಳು, ಮರಾಠಿ ಜನ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್‌ಗಳು - ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಟ್ರಾಲಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲಿತ್ತು, ಕೆಳಗಿನದು ಮೇಲೆ ಹತ್ತುತಲಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನಸ್ಸು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಜನ ಕೂಡ ಬದಲಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರ ಮುಖವನ್ನ ಕಂಡರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿನಾಕಾರಣ ಜನ ಮುಖ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಬದುಕಿದ್ದರು. ಶಾಂತಿ ಅನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಾತಿಗಿಲ್ಲ ಕೋಪ, ಕ್ರೋಧ, ಸಿಟ್ಟು, ಬಡಿದಾಟ. ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಂಪುಗಳ ಜನ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡೀಸಾ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಾತಾವರಣವನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ವಿಚಾರವನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಕೊರತೊಡಗಿದರು ಡೀಸಾ.

ಟ್ರಾಲಿ ಹೌಸಿನ ಬಳಿ ಬಂದು ಇಳಿಯುವ ಹತ್ತುವ ಟ್ರಾಲಿಗಳನ್ನ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಟ್ರಾಲಿಯನ್ನ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಿಲ್ಲ, ನಗೆಯಿಲ್ಲ, ಎದುರಾದವರನ್ನು ನುಂಗುವ, ಕಣ್ಣೋಟದಿಂದಲೇ ಸುಡುವ ಮನೋಭಾವ. ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗೆ ದುಡಿಯುವ ಜನ ಹೀಗಾದರಲ್ಲ ಎಂಬ ವ್ಯಥೆ ಡೀಸಾ ಅವರಿಗೆ. ಅವರು ಟ್ರಾಲಿ ಹೌಸಿನ ಮಗ್ಗುಲ ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಚಿಂತಿಸಿದರು.

ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪೈಟರ್ ಫರಾಸ್ ಟ್ರಾಲಿಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುತ್ತಲಿದ್ದ. ಒಂದು ಟ್ರಾಲಿಯನ್ನ ಮುಗಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದರ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಲಿದ್ದ. ಅದು ಜನರನ್ನ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಡೀಸಾ ಅವನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದರು. ಆತ ಬಂದು ಇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತ.

'ಫರಾಸ್... ಈವರೆಗೆ ಟ್ರಾಲಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ?'

'ಹೌದು ಸಾರ್, ಟ್ರಾಲಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ...'

'ಇನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೂ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡೋಣ.'

'ಏನೂಂತ ಹೆಸರು ಇಡೋದು ಸಾರ್?'

'ರಾಮ... ರಹೀಮ...'

ಡೀಸಾ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಂಚಿದವು. ಬಣ್ಣದ ಮನುಷ್ಯ ಫರಾಸ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಿಂಚು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ರಾಮ-ರಹೀಮ ಎಂಬ ಎರಡು ಟ್ರಾಲಿಗಳು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಜನ ಕೂಡ ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

'ಊರು ಈಗ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಡೀಸಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಊರು ಶಾಂತವಾಗಿ ಇತ್ತು ಕೂಡ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in